

P7_TA(2011)0071

Toiduainete hinnatõus

Euroopa Parlamendi 17. veebruari 2011. aasta resolutsioon toiduainete hinnatõusu kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 39;
 - võttes arvesse oma 18. jaanuari 2011. aasta resolutsiooni põllumajanduse tunnistamise kohta strateegiliselt tähtsaks sektoriks toiduga kindlustatuse tagamisel¹;
 - võttes arvesse oma 7. septembri 2010. aasta resolutsiooni põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parema toimimise kohta Euroopas²;
 - võttes arvesse oma 8. juuli 2010. aasta resolutsiooni ühise põllumajanduspoliitika tuleviku kohta pärast 2013. aastat³;
 - võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni ELi põllumajanduse ja kliimamuutuse kohta⁴;
 - võttes arvesse oma 26. märtsi 2009. aasta resolutsiooni toiduainete hindade kohta Euroopas⁵;
 - võttes arvesse ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse rahastamisvahend kiireks reageerimiseks toiduainete hinnatõusule arengumaades (KOM(2008)0450);
 - võttes arvesse õigusega toidule tegeleva ÜRO eriraportööri 29. jaanuari 2011. aasta kaheksat soovitusi G20-le;
 - võttes arvesse komisjoni 2. veebruari 2011. aasta teatist kaubaturgude ja toorainega seotud probleemide lahendamise kohta (KOM(2011)0025);
 - võttes arvesse 2003. aastal allkirjastatud Maputo deklaratsiooni põllumajanduse ja toiduainetega kindlustatuse kohta, milles Aafrika valitsused kohustusid eraldama vähemalt 10% oma iga-aastasest riigieelarvest põllumajandusele;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et toiduainete hinnad saavutasid ajavahemikus 2010–2011 seitsmendat kuud järjest rekordtaseme ning jõudsid kõrgeimale tasemele alates 1990. aastast, kui Toidu- ja Põllumajandusorganisatsioon (FAO) hakkas toiduainete hindu mõõtma; arvestades, et tooraine hinnatõusust on saanud maailmamajandust destabiliseeriv tegur ning see tõi

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0006.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0302.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0286.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2010)0131.

⁵ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 180.

kaasa meeleavaldusi ja rahutusi mitmel arengumaal ning viimati Alžeerias, Tuneesias ja Egiptuses;

- B. arvestades, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) hinnangul jõudis alatoitunud inimeste arv maailmas 2010. aastal 925 miljonini ning et toiduainete jätkuva hinnatõusu ja ettearvamatute tarnekatkestuste tõttu võib see arv veelgi suurenedada; arvestades, et kogu maailmas on 29 riigil elanikkonna toiduainetega varustamisega raskusi ja nad vajavad välist toiduabi;
- C. arvestades, et toiduainete ja tooraine hindade hiljutised kõikumised on tekitanud tõsisid kahtlusi toiduainetega varustatuse toimimise suhtes Euroopas ja ülemaailmselt; arvestades, et toiduainete hindade tõus on enim mõjutanud kõige haavatavamaid riike ning nii arenenud kui ka arengumaade kõige haavatavamaid elanikkonnarühmi; arvestades, et kõrged toiduainete hinnad toovad kaasa miljonite inimeste toiduga kindlustamatuse ja ohustavad pikaajalist ülemaailmset toiduga kindlustatust; arvestades, et toiduga kindlustatus tähendab FAO definitsiooni kohaselt muuhulgas tervislike toiduainete kättesaadavust kõigile;
- D. arvestades, et Euroopa Liidus esineb endiselt vaesust ja nälga; arvestades, et 79 miljonit ELi elanikku elab endiselt allpool vaesuspiiri (60% keskmisest sissetulekust riigis, kus selline isik elab); arvestades, et möödunud talvel sai 16 miljonit ELi kodanikku heategevusorganisatsioonide kaudu toiduabi; arvestades, et toiduga kindlustatus on Euroopa jaoks oluline probleem, mistõttu tuleb saavutada ELi tasandil ja väljaspool seda kooskõla mitme sektoripõhise poliitikavaldkonna vahel, nagu ühine põllumajanduspoliitika, energiapoliitika, teadustegevus, majanduslik areng ja kaubandus;
- E. arvestades, et ülemaailmne majanduslangus ning kütuste ja toiduainete hinnatõus on halvendanud toitumistingimusi paljudes arengumaades, eriti vähim arenenud riikides, mistõttu on osalt kaotsi läinud viimase kümnendi saavutused vaesuse piiramisel;

Toiduainete hinnatõusu põhjustavad tegurid

- F. arvestades, et toiduainete piisavat tootmist maailmas võivad regulaarselt kahjustada paljud tegurid, sealhulgas kliimamuutuse tõttu järjest sagedamini esinevad äärmuslikud ilmastikunähtused, nagu üleujutused ja põud, loodusvarade piiratud kättesaadavus ning toiduainete vajaduse suurenemine kasvavast elanikkonnast tulenevalt, energiavarustuse kindluse ja toiduga kindlustatuse vaheline tihe seos koos ülemaailmsete toiduvarude väga madala tasemega; biokütuste tootmise kasv, teravilja suurenev kasutamine loomasöödana, kasvav toiduainetega spekulatsioon, kasvav sõltumine toiduainete impordist paljudes arengumaades konfliktide või toiduga kindlustamise poliitika läbikukkumise tõttu;
- G. arvestades, et kliimamuutuse mõju põllumajandusele, eelkõige saagikuse langus üha korduvate põudade ja veepuuduse või, vastupidi, üleujutuste ja maalihete tõttu, avaldab tõsist negatiivset mõju põllumajanduslikele tegevusele ELis ja arengumaades, kes mõlemad kaugelki ei suuda end mitmete põllumajandustoormetega ise varustada;
- H. arvestades, et ülesande muudab raskeks nn vähemast rohkema tootmine, rõhuasetusega jätkusuutlikul tootmisel, kuna loodusvarasid kurnatakse; arvestades, et põllumajandusliku tootmise tugevdamine arengumaades aitab suurendada vastupanu- ja

kohanemisvõimet toidukriiside puhul;

- I. arvestades, et hindade hiljutised kõikumised on tekitanud kahtlusi toiduainete tarneahela toimimise suhtes Euroopa ja maailma tasandil; arvestades, et komisjoni teatises „Toiduainete tarneahela parem toimimine Euroopas”, KOM(2009)0591 mainitakse selliseid tõsiseid probleeme tarneahelas nagu ostja turgu valitseva seisundi kuritarvitamine, ebaausad tavad lepingute sõlmimises (sh hilinevad maksed), lepingu ühepoolne muutmine, ettemaksete tegemine läbirääkimistele pääsemiseks, turulepääsu piiramine ning puudulik teave hindade kujunemise ja kasumimarginaalide jaotumise kohta toiduainete tarneahelas, mis on tihedalt seotud suurenenud koondumisega sisendite ning hulgi- ja jaemüügi valdkonnas; arvestades, et toiduainete hindade ja nende kujunemise analüüsimisel on vaja arvesse võtta kogu tarneahelat; arvestades, et toiduainete sektor on killustunud ning tarneahel pikk ja väga keeruline, hõlmates arvukalt vahendajaid;

Hindade kõikumine, põllumajandustootjate sissetulek ja abi arengumaadele

- J. arvestades, et põhitarbeainete hindade kõikumine maailmaturul võib edaspidi muutuda tugevamaks ja regulaarsemaks; arvestades, et toiduainete kõrgemad hinnad ei tähenda põllumajandustootjatele automaatselt suuremat sissetulekut ning selle peamiseks põhjuseks on põllumajandusliku tootmise sisendikulude kiire kasv ning järjest suurem erinevus tootmiskulude ja tarbijahindade vahel; arvestades, et põllumajandustootjate tulude osakaal toiduainete tarneahelas on oluliselt langenud, samas kui töötajate ja jaemüüjate kasum on pidevalt kasvanud; arvestades, et tarbijahinnad on tõusnud; ja arvestades, et vähemalt 30% kogu maailmas toodetud toidust läheb toiduainete tarneahela eri etappides raisku;
- K. arvestades, et põllumajanduse ja maaelu arengu edendamiseks arengumaadele antava abi osakaal on viimase kolmekümne aasta jooksul oluliselt vähenenud; arvestades, et investeringud arengumaade jätkusuutlikesse toiduainete tootmise süsteemidesse on vähenenud, sest põhirõhk on läinud üle ekspordisuunitlusega tootmisele, mis nõrgendab veelgi kohalikku suutlikkust toota ja tarnida piisavalt toiduaineid õiglase hindadega; arvestades, et paljud arengumaad ei kasuta oma toiduainete tootmise potentsiaali ära; arvestades, et arengumaades takistab põllumajandustoodangu kasvu oluliselt asjaolu, et põllumajanduslikel väiketootjatel on sageli võimatu saada investeringute tegemiseks mikrokrediiti, seda mõnikord põhjusel, et maa ei ole nende oma,
- L. arvestades, et rahvusvahelised ettevõtted on eelkõige arengumaades ostnud kokku suuri maa-alasid, sageli ilma maavaldajate nõusolekuta; arvestades, et sel viisil omandatud maad ei kasutata alati toidu tootmiseks, vaid seda võidakse kasutada eksporditavate kaupade, näiteks puidu tootmiseks; arvestades, et sellised arengusuunad seavad ohtu arengumaade toiduainete tootmise potentsiaali;

Vajadus parandada toiduga kindlustatust

1. kinnitab, et toiduga kindlustatus maailmas on ELi ja arengumaade jaoks kõige kiireloomulisem küsimus, ning nõuab viivitamatuid ja jätkuvaid meetmeid, et tagada toiduga kindlustatus ELi kodanikele ja ülemaailmsel tasandil; rõhutab, et toit peaks olema tarbijatele kättesaadav taskukohase hinnaga, kuid samal ajal tuleks tagada õiglase elatustase põllumajandustootjatele;

2. rõhutab, et õigus toidule on põhiline ja esmatahtis inimõigus ja seda on võimalik saavutada siis, kui kõigil inimestel on igal ajal füüsiline ja majanduslik juurdepääs piisavale, (tervise seisukohast) ohutule ja toitvale toidule, mis vastab nende toitumisvajadustele ja -elistustele, et elada aktiivset elu ja olla hea tervise juures;
3. rõhutab, et tugev ja jätkusuutlik põllumajandussektor ja jõudsalt arenev maamajandus kogu ELis, mille tagab ühine põllumajanduspoliitika, on üliolulised tegurid toiduga kindlustatuse probleemi lahendamiseks; rõhutab ühise põllumajanduspoliitika kui ELis toiduainete tootmise tagamise vahendi tähtsust;
4. kinnitab, et ELil on kohustus tagada oma kodanikele toiduga kindlustatus ning et põllumajandustegevuse jätkamisel ELis on selles suhtes keskne roll; juhib tähelepanu asjaolule, et ELis suurenevate tootmiskulude ja hinnakõikumiste tõttu vähenenud sissetulekud mõjutavad negatiivselt põllumajandustootjate suutlikkust säilitada tootmist; juhib tähelepanu kuludele, mida Euroopa põllumajandustootjad peavad kandma, et vastata maailma kõrgeimatele toiduohutus-, keskkonna-, loomade heaolu ja tööstandarditele; rõhutab, et põllumajandustootjatele tuleb selliste lisakulude ning ühiskonnale kasu toovate teenuste eest hüvitist maksta;

Kliimamuutusega seotud probleemid

5. on teadlik suurtest probleemidest, mida kliimamuutus toiduga kindlustatuse saavutamise ette seab, eelkõige seetõttu, et sagenevad ja muutuvad ulatuslikumaks sellised ilmastikunähtused nagu põud, üleujutused, tulekahjud ja tormid, mis vähendavad loodusvarade varusid ja põllumajandustoodangut; väljendab muret ilmastikutingimustest mõjutatud riikide ja piirkondade poolt võetud ühepoolsete meetmete ning kaudse mõju pärast, mida sellised meetmed maailmaturule avaldavad; kutsub komisjoni üles põhjalikumalt kontrollima kliimamuutustega seotud õigusloome rakendamist liikmesriikides; rõhutab pakilist vajadust kliimamuutuse leevendamise ja sellega kohanemise meetmete järele, et suurendada keskkonna ja majanduse jätkusuutlikkust; nõuab liikmesriikidelt tungivalt, et võetaks sobivaid ohuennetuse ja riskijuhtimise meetmeid eesmärgiga vähendada loodusõnnetuste negatiivset tagajärge põllumajandustoodangule;
6. nõuab kliimamuutuse alast koordineeritud tegevust ja paremat koostööd ELi ja arengumaade vahel, eelkõige tehnosiirde ja suutlikkuse suurendamise valdkonnas; rõhutab, et kliimamuutuse teemat tuleb süvalaiendada kogu ELi asjaomases poliitikas, kaasa arvatud arengukoostöös ning et koolitus peaks keskenduma kliimamuutusega kohanemisele ja headele maaharimistavadele, sealhulgas pinnase ja vee majandamisele, et vältida põllumaade vähenemist mullaerosiooni või sooldumise tõttu;

Tõhusam arenguabi

7. juhib tähelepanu asjaolule, et põllumajandus on võtmetähtsusega sektor enamikel arengumaadel, mis sõltuvad suuresti esmatarbekaupadest, mis omakorda on väga tundlikud hinnakõikumiste suhtes;
8. palub ELil toetada maaelu arengut, suurendades investeeringuid põllumajandustootmisse ja toiduga kindlustatusesse ning pöörates eelkõige tähelepanu kiireloomulistele nälgjaga seotud vajadustele, väikepõllumajandustootjatele ja sotsiaalkaitseprogrammidele; rõhutab, kui oluline on arendada põllumajandust

arengumaades ja eraldada asjakohane osa ELi ülemeremaade arenguabist põllumajandussektorile; väljendab kahetsust, et põllumajandusele eraldatud arenguabi on alates 1980. aastatest oluliselt vähenenud, kuid tunneb heameelt, et on aru saadud vajadusest seda suundumust muuta;

9. kutsub komisjoni üles seadma põllumajandus sihipärasel, vastutustundlikul, tõhusal ja läbipaistvalt juhitud arenguabis prioriteetsele kohale, sealhulgas ka toetama põllumajandustootjate turulepääsu; nõuab põllumajandusele suunatud arenguabi märkimisväärset suurendamist ning investeerimist koolitusse, parematesse teabeleviteenustesse ja põllumajandusalastesse detsentraliseeritud teadusuuringutesse arengumaades, et põllumajandustootjad saaksid kasutada säästvaid võtteid, mis võimaldaksid toota tõhusamalt, kaitsta seejuures oma keskkonda ja tagada pikaajalise toiduga kindlustatuse ning millega kaasneks piisav avaliku sektori toetus näiteks laenu, mittetulundusliku mikrokrediidi ja viljaseemne kättesaadavuse näol;
10. kutsub ELi ja arengumaad üles toetama maaomandit kui vahendit vaesuse vähendamiseks ja toiduga kindlustatuse tagamiseks, tugevdades omandiõigusi ning muutes mittetulundusliku mikrokrediidi saamise põllumajandustootjate, väikeettevõtjate ja kohalike kogukondade jaoks lihtsamaks; rõhutab väikepõllumajandustootjate suutlikkust suurendavate uute investeeringute, tõhusamate veevarustustehnoloogiate ning pinnase toitainete taastamise tähtsust;
11. juhib tähelepanu sellele, et arengumaades tuleb jätkusuutlikkuse parandamiseks ja toiduga kindlustatuse negatiivsete mõjude leevendamiseks kasutusele võtta paremad põllumajandustootmise meetodid, sh väikeste kuludega meetodid, tagada põllumajandusvaldkonnas teadustegevus ning suurendada tootlikkust;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et humanitaarabi peaks vastama arengumaade vajadustele, probleemidele ja struktuursetele piirangutele; rõhutab seoses sellega, et toiduabi peaks arvesse võtma nende maade kohalike tootmis-, levitamise-, transpordi- ja turundusvõimalusi ning aitama luua alust nende pikaajalise toiduga kindlustatuse tagamiseks;

Tootjate sissetulek ja juurdepääs sisenditele

13. märgib, et hindade ülekandemehhanismi ning tootja- ja tarbijahindade erinevust mõjutavad kõige rohkem järgmised tegurid: suurem koondumine toiduainete tarneahelas, toodete töötlemise aste, teiste väliste teguritega seotud hinnatõusud ja põllumajandustoodetega spekulatsioon;
14. märgib, et põllumajandussisendite hinnad tõusevad kiiremini kui põllumajandustoodete hinnad; väljendab muret, et see võib põhjustada põllumajandusliku tootmise vähenemist, mis üksnes suurendab toidukriisi ELis ja maailmas; rõhutab, et kontsentreerumisel sisendisektoris on laastav mõju põllumajanduse jätkusuutlikkusele, kuna selline turuvorm soodustab sõltuvust nendest vähestest suurettevõtetest, kes seemneid ja eriväetisi müüvad; palub komisjonil turgude suurenenud konsolideerumist arvesse võttes tagada sisendisektoris vaba turu toimimine, mis aitab tagada toiduga kindlustatust;
15. väljendab muret, et põllumajandustootjate sissetulekud ELis on väikesed; kinnitab, et suurenevate tootmiskulude ja hinnakõikumiste tõttu vähenenud sissetulekud mõjutavad

negatiivselt põllumajandustootjate suutlikkust säilitada tootmist ning selle tulemusel ei saa põllumajandustootjad suurenenud toiduainete hindadest kasu; on kindlal arvamusel, et toiduga kindlustatus on ohus, kui nende probleemidega piisavalt ei tegeleta;

Toiduained ja energiatootmine

16. tuletab meelde, et energiavarustuse kindlus ja toiduga kindlustatus on omavahel väga tihedalt seotud; tunnistab, et energiakulu on üks peamine tegur põllumajanduse kui peamiselt naftast sõltuva valdkonna kasumlikkuse taseme määramisel; julgustab selliste meetmete võtmist, mis motiveeriksid põllumajandustootjaid olema energiatõhusamad ning välja töötama alternatiivseid energiavarustusallikaid; kutsub ELi ja riikide valitsusi üles algatama kampaaniaid ja viima läbi struktuurilisi muutusi toidu raiskamise vähendamiseks;
17. on siiski seisukohal, et tugevam impulss arendada taastuvaid energiaallikaid ja täita 2020. aastaks seatud eesmärgid peab hõlmama mõju toiduainetetööstusele ja toiduga varustatusele; rõhutab sobiva tasakaalu leidmise olulisust toidu/kütuse probleemi lahendamisel;

Teadusuuringud

18. rõhutab selliste avalikest vahenditest rahastatavate teadusuuringute olulisust, mis aitavad edendada toiduga kindlustatust; nõuab, et teadusuuringute valdkonnas ei tehtaks investeringuid ainult uutesse tehnoloogiatesse, vaid ka terviklikesse ja jätkusuutlikesse põllumajandussüsteemidesse, mille eesmärk on pikaajaline toiduga kindlustatus; tõstab siinkohal esile teerajaja rolli, mis selles valdkonnas võiks näiteks olla ELi mahepõllumajanduslike uuringute tehnoloogiaplatvormil;

Põllumajandusliku tooraine turgude läbipaistvus ja spekulatsioonivastased meetmed

19. peab tervitatavaks praegusi jõupingutusi suurendada teadlikkust toidu toorainete hindade kujunemisest rahvusvahelisel tasandil (eriti Prantsusmaa eesistujariigiks olemise aegset G20 algatust ning Berliini kolmandat põllumajandusministrite tippkohtumist); palub komisjonil püüda täpsemalt välja selgitada kõik tegurid, mis mõjutavad toidu toorainete hindade kõikumist lühikeses ja pikas perspektiivis, ning eriti välja tuua igat liiki spekulatsioonide ja põllumajanduslike toorainete hindade kõikumise vastasmõju, samuti energiaturgude ja toiduainete hindade vastasmõju; on seisukohal, et toiduainete hindade kujunemise mehhanismide põhjalik analüüsimine aitab ELi poliitikakujundajatel paremini võtta teadlikke ja kohaldatud meetmeid toiduainete hindade kõikumise mõju leevendamiseks;
20. võtab teadmiseks komisjoni teatise kaubaturgude ja toorainega seotud probleemide kohta ning väljendab heameelt, et komisjon on sellele teemale tähelepanu pööranud; palub komisjonil sisse seada paremad teabevoold, mille kaudu saaks õigeaegselt kvaliteetset teavet turul toimuvate arengute kohta, võttes arvesse häireid seoses varudega; rõhutab siiski, et ainult teabevoogude parandamisest ei piisa turgude volatiilsusele lahenduse leidmiseks; usub, et probleemi lahendamiseks võib olla vaja jõulisemat lähenemisviisi, eriti seoses läbipaistvuse suurendamisega kaubaturgudel; rõhutab põllumajandustootjate probleeme turgude ja hindade erakordselt suurte kõikumiste ajal; juhib tähelepanu raskustele, millega põllumajandustootjad silmitsi seisavad, püüdes erakordselt ebastabiilsel ajal ette planeerida; nõuab tungivalt, et

komisjon kehtestaks tõhusad ja jõulised meetmed, et tegeleda viivitamatult ebastabiilsusega põllumajandusturgudel; on arvamusel, et sellest saab määrav tegur Euroopa Liidus tootmise säilitamise tagamisel;

21. rõhutab, et ilma piisavate sekkumisvarude või strateegiliste varudeta ei ole võimalik võtta tõhusaid meetmeid suurte hinnakõikumiste vastu; on seetõttu seisukohal, et tulevases ÜPP-s tuleb anda turule sekkumise vahenditele keskne rolli;
22. nõuab, et andmed toiduainereservide ja -varude ning hinnakujunduse kohta rahvusvahelisel tasandil oleksid läbipaistvamad, kvaliteetsemad ja õigeaegsemad, nagu nõutakse ka komisjoni hiljutises teatises kaubaturgude ja toorainega seotud probleemide lahendamise kohta; palub komisjonil võtta vajalikud meetmed, et võidelda tooraineturgul esineva ülemäärase spekulatsiooniga vastu; rõhutab, et neid meetmeid tuleb käsitleda osana jõupingutustest reguleerida finantsturge maailma ja ELi tasandil;
23. kutsub G20 tungivalt üles koordineerima hindade ülemäärase kõikumise vastaste ennetusmehhanismide loomist ja püüdma välja töötada regulatsiooni, mille eesmärk on toidu- ja põllumajanduskriiside ohjamine; kutsub G20 üles tagama, et toidu ja põllumajandustoodetega seotud regulatsioon muudetakse ühtsemaks ja et küsimusse kaasatakse ka G20sse mittekuuluvad riigid; nõuab, et lahendused ülemääraste hinnakõikumiste takistamiseks kooskõlastataks rahvusvahelisel tasandil; nõuab, et põllumajandustoodete hindade kuritarvitamise ja hindadega manipuleerimise vastu võideldaks rahvusvahelisel tasandil, kuna niisugused teod kujutavad endast potentsiaalset ohtu ülemaailmsele toiduga kindlustatusele; mõistab hukka spekulantide kuritahtliku tegevuse toorainete, põllumajandustoorme ja energia maailmaturul, kuna see toob kaasa toiduhindade kõikumise suurenemise ja ülemaailmse toidukriisi süvenemise;
24. kutsub komisjoni üles lisama eesootavasse finantsinstrumentide turgusid ja turu kuritarvitamist käsitlevate direktiivide läbivaatamisse sobivad ettepanekud, mis aitaksid tegeleda toidu- ja põllumajandustoodete turu probleemidega;
25. toetab sellega seoses finantsinstrumente reguleerivate kehtivate õigusaktide läbivaatamist, mis peaks muutma kauplemise läbipaistvamaks; tuletab meelde, et finantsinstrumentid peaksid teenima majandust ja aitama põllumajandustootmisel saada üle kriisidest ning ilmastikunähtuste negatiivsest mõjust, samas ei tohiks lubada spekulatsioonil ohustada muidu tõhusaid põllumajandusettevõtteid;
26. rõhutab Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (EVJA) ülesandeks pandud kaubaturgude jälgimise rolli tähtsust; palub komisjonil mõelda võimalusele anda EVJA-le suuremad volitused turgudega manipuleerimise ja turgude kuritarvitamise ennetamiseks;
27. toetab julgemaid Euroopa meetmeid hindadega manipuleerimise probleemi lahendamiseks, sealhulgas reguleerivatele ja järelevalveasutustele volituse andmist kuritahtliku spekulatsiooniga piiramiseks; on veendunud, et tooraine tuletisinstrumentid erinevad muudest finantstuletisinstrumentidest; kutsub komisjoni üles tagama, et toidutooraine tuletisinstrumentidega kauplemine oleks võimaluste piires vaid põllumajandusturgudega otseselt seotud investorite pärusmaa;
28. on seisukohal, et ülemaailmne piirkondlik ja kohalik toiduvarude detsentraliseeritud süsteem (sh eriolukorra varud nälja vähendamiseks ja piirkondlikud varud

toorainehindade reguleerimiseks ja näljahäda vähendamiseks järskude hinnatõusude korral) oleks kasulik, kuna see hõlbustaks maailmakaubandust äkiliste hinnatõusude ajal, tõrjuks tagasipöördumist proteksionismi juurde ning vähendaks survet maailma toiduainete turgudele; on seisukohal, et neid varusid tuleks hallata kõige asjakohasemal tasandil, sealhulgas kohalike, piirkondlike ja riiklike ametivõimude ning ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni egiidi all tegutseva koordineerimisorgani abil, kasutades täiel määral ära ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni ning ÜRO maailma toiduabi programmi seniseid kogemusi;

Kaubandus

29. nõuab, et EL kui läbirääkimiste osapool tooks WTO läbirääkimistesse sisse ka kaubandusega mitteseotud küsimused, tagamaks Euroopa tarbijatele, et kolmandatest riikidest imporditud põllumajandustooted oleks keskkonnakaitse, loomade heaolu, toiduohutuse ja toiduainete kvaliteedi normidele vastavuse osas samaväärsed ELi põllumajandustootjate toodanguga; kinnitab, et toetab WTO tasandil tasakaaluka ja õigeaegse kokkuleppe saavutamist, sest sellel on ülemaailmse toiduga kindlustatuse seisukohalt ülitähtis roll; tuletab sellega seoses meelde, et põhjendamatud ühepoolsed kaubandustõkked soodustavad ülemaailmse toiduga kindlustatuse ebatõhusust; palub komisjonil tagada, et rahvusvaheliste ja kahepoolsete kaubanduslepingutega oleks tagatud see, et Euroopa põllumajandustootjate tulevik on jätkusuutlik ning et ohtu ei satuks ELi toiduainete tootmine, väikepõllumajandustootmine ning toiduainete kättesaadavus kogu maailmas;
30. nõuab, et riikide valitsused järgiksid ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni soovitusi ega kehtestaks eksporti kitsendavaid meetmeid, kuna need suurendavad ebakindlust turgudel ja tekitaksid maailma turgudel häireid ning võivad seetõttu maailma tasandil esile kutsuda veel suurema hinnatõusu;

o
o o

31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.